

Yayla ocuęu

– Ahmet Yüksel · 19 Ağustos 2015

Yayla, çocuęuyum ben
Mayam kar sularıyla yoğrulmuştur benim.
Ben
Etle sütle beslenmişim
Sabahları, orba
Yemeęin yanında ise, ayran içmişim.
Çünkü ben, yayla çocuęuyum.

Yayla çocuęuyum ben.
Denizleri askerlik yaptığım yerlerde
Martıları, denizlerde
Gemileri dersin, yine askerdeyken görmüşümdür.
Trenlerin dumanlarını ise ovaya, inerken uzaktan göstermişlerdir
Fakat!
En çok 'da, kartalları kuzgunları gördüm ben,
Çünkü ben, yayla çocuęuyum.

Yayla çocuęuyum ben
Uçurumların olduğu kayalıklar vardır, bizim oralarda
Kartallar yaşar kovuklarında
Daęlar yollar karlardan geçilmez olurdu kış aylarında
Keklikler öter
Yaban keçileri dolaşırdır dağlarımızda
Ben onların hür yaşadığı dağlarda büyüdüm.
Çünkü ben yayla çocuęuyum.

Yayla çocuęuyum ben.
Özü, sert
Mayası, kuvvetli
Yalanı dolanı, hiç' mi hiç, bilmeyen
Doęruya, doęru
Eęriye, eğri diyen, aslına sadık biriyim.
Çünkü ben, yayla çocuęuyum.

19 Ağustos 2015-08-19

Yüksel Şanlı er